

NICOLAUS

Gazetka parafii św. Mikołaja Biskupa w Grójcu

Alleluja, które zmienia wszystko

Ks. Bartosz Marciniak

Wielkanoc to nie tylko najważniejsze święto w kalendarzu liturgicznym, ale przede wszystkim fundament naszej chrześcijańskiej tożsamości.

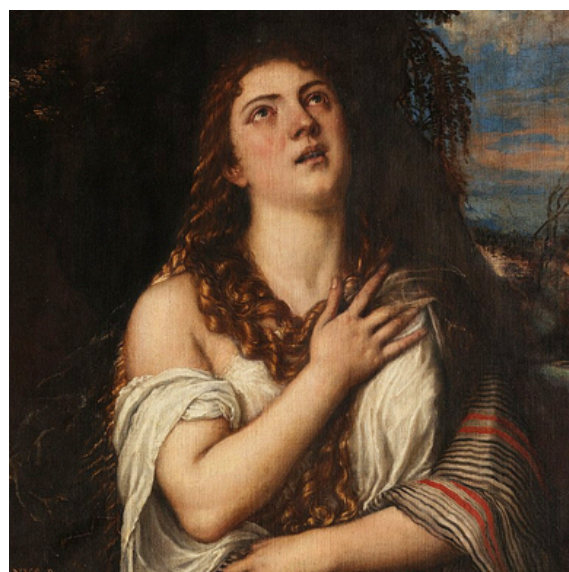
Kiedy w ciszy Wigilii Paschalnej wybrzmiewa uroczyste, radosne, wielokrotne „Alleluja!”, cały świat – ty i ja – otrzymujemy najważniejszą wiadomość w historii: śmierć nie ma już ostatniego słowa, a miłość Boga okazała się potężniejsza niż ciemność grobu.

Niedawno przeżywaliśmy Triduum Paschalne. Te wydarzenia prowadzą nas przez całe spektrum ludzkiego doświadczenia. W Wielki Piątek stajemy w milczeniu pod krzyżem, dotykając tajemnicy cierpienia, odrzucenia i pozornej porażki. Jednak poranek zmartwychwstania wywraca tę ludzką logikę do góry nogami.

Pusty grób Chrystusa to niepodważalny dowód na to, że żadna noc – ani globalna, ani nasza indywidualna – nie jest ostateczna. Światło paschalne, które rozbłyska w mrokach nocy, przypomina nam, że Bóg jest Panem historii i ma moc wyprowadzić życie z tego, co wydaje się martwe. Zmartwychwstanie to obietnica radykalnie nowego początku – dla każdego z nas, niezależnie od tego, jak trudny był miniony rok, jak wiele ciężarów dźwigamy i jak bardzo czujemy się wyczerpani codziennością. Wielkanoc przynosi duchowe odrodzenie.

To czas, by zrzucić krępujący nas lęk przed przyszłością i z ufnością uwierzyć, że z Bożą pomocą możemy powstać z każdego, nawet najgłębszego grobu naszych grzechów, nałogów czy depresji. Pan nie przyszedł, aby nas potępić w naszej słabości, ale by chwycić nas za rękę i wyprowadzić ku światłu, którego nikt nie zdoła ugasić. To przejście ze śmierci do życia dokonuje się w naszym życiu za każdym razem, gdy wybieramy przebaczenie zamiast urazy, wiarę zamiast wątpliwości i miłość zamiast obojętności. Niech ten blask poranka wielkanocnego rozświetla każdą mroczną chwilę naszej codzienności, dając siłę do bycia świadkami Zmartwychwstałego w każdym słowie i czynie.

Radosnego i błogosławionego Alleluja!

Święta Maria Magdalena to chyba jedna z najbardziej inspirujących postaci Nowego Testamentu. Tradycja często mylnie utożsamiała ją z jawnogrzesznicą, ale Ewangelie ukazują ją przede wszystkim jako kobietę uzdrowioną przez Jezusa, która odnalazła w Nim sens życia. Trwała wiernie pod krzyżem, gdy inni uciekli, a w niedzielny poranek jako pierwsza udała się do grobu.

To właśnie jej Zmartwychwstały Jezus ukazał się jako pierwszej, wypowiadając z czułością jej imię. Maria uczy nas, że spotkanie z żywym Bogiem przemienia ból w misję. Jej zadaniem było ogłoszenie radosnej nowiny uczniom, co czyni ją patronką odważnego świadczenia o wierze. Jest dowodem na to, że Bóg wybiera to, co słabe w oczach świata, aby objawić swoją największą potęgę.

W czasach dynamicznych przemian i nadmiaru bodźców wielu rodziców na nowo zadaje sobie pytanie: czym naprawdę jest edukacja? Czy to tylko przekazywanie wiedzy, czy raczej formowanie człowieka? Coraz częściej odpowiedzią staje się edukacja domowa – powrót do tego, co w wychowaniu najważniejsze.

Akademia ks. Piotra Skargi powstała, aby wspierać rodziny, które chcą wychowywać dzieci w duchu wartości chrześcijańskich, nie rezygnując przy tym z wysokiego poziomu nauczania. To miejsce, w którym edukacja łączy wiedzę z mądrością, a rozwój intelektualny idzie w parze z kształtowaniem charakteru.

W centrum stoi rodzina – pierwsza i najważniejsza szkoła człowieka. Akademia nie zastępuje rodziców, lecz ich wspiera, oferując zajęcia dydaktyczne i warsztatowe, realizację podstawy programowej oraz przestrzeń do rozwoju w małych grupach. Dzięki temu dzieci uczą się w spokojnej atmosferze, dostosowanej do ich możliwości i tempa.

Niektórzy obawiają się, że nie posyłając dziecka do szkoły publicznej, odbieramy mu możliwość „zahartowania się”. Warto jednak zadać pytanie: czy młodą roślinę wystawiamy od razu na ostre słońce? Czy raczej pozwalamy jej wzrastać w bezpiecznych warunkach, stopniowo ją wzmacniając, aż będzie gotowa? Podobnie jest z dzieckiem – potrzebuje czasu, troski i właściwego środowiska, by mogło w pełni rozwinąć swoje możliwości.

Edukacja domowa wspierana przez Akademię nie oznacza izolacji. Przeciwnie – tworzy przestrzeń do budowania relacji, współpracy i wspólnego odkrywania świata. Dzieci rozwijają swoje talenty poprzez różnorodne zajęcia: językowe, artystyczne, przyrodnicze i ruchowe, ucząc się jednocześnie odpowiedzialności i szacunku oraz odkrywając własną wartość i godność.

W świecie, w którym wiedza często oddzielana jest od wartości, Akademia przypomina, że prawdziwa edukacja prowadzi do mądrości. Jej celem nie jest jedynie przygotowanie do egzaminów, lecz wychowanie człowieka zdolnego do dobrego życia.

Patron Akademii, ks. Piotr Skarga, wskazywał, że przyszłość narodu zależy od mądrego wychowania. Dlatego tworzymy miejsce, w którym dzieci mogą wzrastać w prawdzie, dobru i pięknie – przygotowane nie tylko do życia, ale do życia dobrego.

Paulina Oleniacz

Zmiany wystroju ołtarza głównego w naszym kościele na przestrzeni wieków

Oprac. Rafał Nowicki

Jednym z najcenniejszych zabytków naszego kościoła jest drewniany krucyfiks z około 1520 roku, obecnie znajdujący się w prezbiterium, między oknami ściany południowej. Od początku istnienia grójeckiej świątyni krucyfiks umieszczony był na wewnętrznej, wschodniej ścianie prezbiterium, tworząc – wraz z namalowanymi po jego bokach dwiema postaciami – ołtarz „freskowy”, co zostało zanotowane w protokole wizytacji przeprowadzonej w 1777 roku. W 1870 roku krucyfiks przeniesiono na zewnątrz kościoła i umieszczono we wnęce okiennej wschodniej ściany apsydy. W tym samym roku wstawiono nowy, drewniany ołtarz neogotycki, składający się z trzech pól. W środkowym polu umieszczono obraz olejny o wymiarach 170 × 250 cm, przedstawiający Chrystusa ukrzyżowanego. Autorem obrazu był Rafał Hadziewicz, profesor Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych. W bocznych polach ołtarza znajdowały się drewniane, polichromowane figury świętych Piotra i Pawła. W części centralnej, nad obrazem, umieszczono gołębicę z rozwiniętymi skrzydłami. Na mienie ołtarza stało szafkowe tabernakulum. Całość była pomalowana na kolor jasnomleczny i bogato złocona.

Nowy ołtarz główny, który zachował się do dnia dzisiejszego, ustawiono w 1956 roku, po wcześniejszym rozebraniu ołtarza z 1870 roku. Przeniesiono do niego obraz ze sceną ukrzyżowania oraz figury świętych Piotra i Pawła. Ołtarz wykonano z inicjatywy i pod nadzorem proboszcza ks. Aleksandra Bujalskiego. W czasie wymiany ołtarza głównego w 1956 roku odsłonięto ścianę wschodnią apsydy, na której uwidoczniło się zachowane ślady pionowej belki krzyża oraz dwie mocno uszkodzone postacie, które tworzyły niegdyś – wraz z zabytkowym krucyfiksem – ołtarz „freskowy”.

Ołtarz główny z 1870 roku (zdjęcie wykonane w 1908 roku).

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA

Męski renesans wiary w Pokoleniu Z

W przestrzeni publicznej słyszy się, że młodych i wierzących mężczyzn na próżno szukać. Czy to jednak prawda? Mało znane badania z 2022 i 2024 r....

Australijski *Narodowy Przegląd Życia Kościelnego* przeprowadził badania, których rezultaty zaskoczyły samych naukowców. Wynika z nich, że 39% mężczyzn z Generacji Z deklaruje, że identyfikują się jako Chrześcijanie, co przewyższa o 11% wynik ich rówieśniczek. Taka sytuacja ma miejsce po raz pierwszy od 30 lat.

Z kolei Bible Society (W. Bryt.) w raporcie *The Quiet Revival* zanotowała wzrost liczby dorosłych wiernych uczestniczących min. raz w miesiącu w praktykach religijnych z 3,7 mln w 2018 r. do 5,8 mln osób w 2024 r.! Największą zmianę zaobserwowano w grupie mężczyzn 18-24 lata – z zaledwie 4% do 21% praktykujących a u kobiet z 3% do 12%!

Pierwsza encyklika Leona XIV będzie dotyczyć... sztucznej inteligencji?

Włoskie media donoszą, że pierwsza encyklika biskupa Rzymu ukaże się po Wielkanocy i będzie poświęcona analizie etycznych i teologicznych wyzwań związanych z rozwojem technologii.

Co więcej 15.03.2026 r. Leon XIV przed modlitwą Anioł Pański przemawiał na temat chrześcijaństwa z *otwartymi oczami*. Hasło to przypomina wiernym, że wiara nie opiera się na odrzuceniu rozumu.

Ojciec Święty zwrócił również uwagę na potrzebę ochrony unikalności człowieka wobec technologii, gdyż algorytmy nigdy nie posiadają ludzkiej duszy. To unikalny dar Boga dla nas.

Zaznaczył jednak, że dzisiaj występuje nadzwyczajna *potrzeba wiary czujnej, uważnej i profetycznej* [proroczej], która otwierałaby oczy na ciemności świata i wносиła w nie światło Ewangelii (...).

Rekordowa liczba chrztów dorosłych w Azji i Europie Zachodniej

Wkrótce w Hongkongu podczas Wigilii Paschalnej 2500 osób (w tym 1600 dorosłych!) dołączy do wspólnoty Kościoła. Ponadto w Singapurze osiągnięto nowy rekord – aż 1089 dorosłych przyjmie ten sakrament!

Cieszy również fakt, że skok liczby chrztów w Europie dokonuje się we Francji. W dobie laicyzacji i sekularyzacji społeczeństw europejskich w kraju tym dochodzi do cudownego ożywienia!

Oprac. Kewin Klimek

MSZA ŚWIĘTA KROK PO KROKU

Od czego rozpoczyna się Msza Święta? Wielu pewnie powie, że od znaku krzyża. Blisko – ale jest jeszcze coś przed nim: **antyfona na wejście**, czyli introit (łac. *introitus*). Często wykonywana jest jako śpiew ludu, podczas którego kapłan i ministranci w procesji udają się do ołtarza, na którym ma być sprawowana Ofiara. W tzw. Mszy „cichej” kapłan odczytuje tę antyfonę przed wykonaniem znaku krzyża (por. OWMR 48).

Śpiew na wejście ma bardzo istotne zadanie – **oddziela sacrum od profanum**. To on umacnia jedność wspólnoty śpiewającej jednym głosem na cześć Pana i wprowadza jej zmysły w przeżywanie świętych misterii (por. OWMR 47).

Towarzysząca temu procesja przypomina nam o pielgrzymce Ludu Bożego do Nieba; włącza nas w ten odwieczny pochód świata ku niebieskiemu Jeruzalem. Przypomina, że to my kroczymy ku Niemu, a On wychodzi nam na spotkanie.

„Przystąpię do ołtarza Bożego...” (łac. *Introibo ad altare Dei*; Ps 42,4) – tak brzmiały słowa zaczerpnięte z Psalmu 42, niegdyś wypowiedane przez kapłana i ministrantów przed podejściem do ołtarza. Dziś stanowią część modlitwy przed Mszą św.

Łacińskie słowo „*introibo*” najczęściej tłumaczy się na język polski jako: „*wejść*”, „*przystąpię*”, „*wkroczyć*”. Posiada ono także znaczenie: „*wejść w zażyłość*”. Można więc stwierdzić, że wyraża ideę bezpośredniego zbliżenia się, połączonego z powstaniem silnej więzi. Słowo „*introibo*” streszcza w sobie gorące pragnienie przybliżenia się do Jezusa Chrystusa i zjednoczenia się z Nim.

Następnie kapłan i usługujący oddają rewerencję (zwykle poprzez przyklęknięcie) i wchodzi do prezbiterium – jakby **przekraczali Bramy Nieba**. Kapłan, na znak wspomnianej, przynaglającej potrzeby więzi ze Zbawicielem, całuje ołtarz – miejsce Ofiary. Znak ten, znany w Kościele już w IV wieku, w szczególnie intymny sposób łączy kapłana z Jezusem Chrystusem.

Następnie kapłan okadza krzyż i ołtarz. Woń oraz dym kadzidła wyrażają naszą modlitwę wznoszącą się ku Bogu (por. Ps 141,2), a także ukazują Boga w majestacie Jego natury, który objawia się w obłoku, mgie lub dymie (por. Wj 19,9; Iz 6,4).

Zapraszamy na wykład otwarty: **„Msza Święta krok po kroku” – 18 kwietnia, 15:00** – sala ks. Piotra Skargi.

OWMR – Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego

Damian Ostrowski

TAJEMNICA HEREZJI

Jedną z największych tajemnic Bożej opatrności jest to, że bóg pozwala, aby zło błędu doktrynalnego w ogóle dotykało Jego Kościoł. O ile jako instytucja jest on zawsze chroniony od wystąpienia błędu w oficjalnym nauczaniu i wiążących nakazach, o tyle zdarza się niekiedy, że Bóg dopuszcza, iż nawet jego pasterze i nauczyciele – biskupi, następcy apostołów – popadają w błąd, głosząc błędne nauki lub szkodliwe nakazy w ramach swojej zwyczajnej posługi. Co więcej, Bóg przyzwolił nawet na to, że w przeszłości niektórzy papieże utrzymywali błędy i niejasności doktrynalne, jakkolwiek nie były to formalne herezje jako takie. Te przypadki były bardzo rzadkie; dotyczyły między innymi papieża Honoriusza I (625–638), papieża Jana XXII (1316–1334) i papieża Franciszka (2013–2025). Również pewne twierdzenie w tekstach Soboru Watykańskiego II (1962–1965), jak też niektóre oświadczenia rządzących od jego czasu papieży nie cechują się konieczną jasnością i precyzją doktrynalną i w konsekwencji SA podatne na błędne interpretacje.

Wzorzec ten powtarza się od czasów apostoelskich na rozmaite sposoby. W pewnych najbardziej uderzających fragmentach całej Biblii św. Paweł przepowiada: „Niektórzy odstąpią od wiary, skłaniając się ku duchom zwodniczym i ku naukom demonów” (1Tm 4, 1), i znowu: „Wiem, że po moim odejściu wejdą między was /biskupów/ wilki drapieżne [...]; głosić będą przewrotne nauki, aby pociągnąć za sobą uczniów” (Dz 20,29–30). Dopiero w liście do Kościoła w Koryncie św. Paweł zapisuje tajemnicze rozumowanie kryjące się za tym, iż bóg przyzwala na takie zło w swoim umiłowanym Kościele, nazywając je nawet koniecznością: „Nawet muszą być wśród was rozdarcia, żeby się okazało, którzy są wypróbowani” (1Kor 11,19).

Dzięki temu dowiadujemy się, iż błąd doktrynalny – jak każda inna forma zła w naszym świecie – jest jedynie dopuszczany przez Boga w dobrym celu: „Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa” (1P 1, 7). W istocie rzeczy najstraszliwsze herezje i okresy kryzysu w dziejach Kościoła zawsze prowadziły do zwiększenia precyzji i jasności jego oficjalnego nauczania oraz podniesienia dyscypliny i świętości jego członków.

Z Bożą pomocą błędy doktrynalne zawsze będą skłaniać członków Kościoła do głębszego poznania Boga i Jego dzieł – a zatem do większej miłości i świętości.

CHRYSTUS – BEZ STRESU, BEZ POŚPIECHU

Powyższy tytuł, to nazwa jednego z rozdziałów książki ks. Krzysztofa Grzywocza *Jak smakować życie*. Chciałabym zatrzymać się przy kilku jej fragmentach. *Stres i zbyt duże tempo życia zdaniem prof. Dornera w najwyższym stopniu niszczą naszą psychikę. Nie musimy tego faktu poddawać specjalnym ocenom, czy też od razu zabierać się do szukania winnych. Postarajmy się tylko przyjąć fakt, że nie ma czasu na smakowanie życia, po prostu połykamy chwile.* Jako kobiety mamy skłonność, by brać na siebie zbyt wiele. Ale jak tego nie robić, gdy w głowie krążą myśli: „ugotować, posprzątać, zaopiekować się bliskimi, a tu jeszcze praca – obym zdążyła na Mszę. Uf, zdążyłam na Mszę, jak się skończy to zrobię to i to... ach, a tu tyle emocji we mnie.” Kolejne połknięte chwile, które nie dały mi żadnego smaku... A gdyby tak przyszedł do mnie Jezus, zapukał do tych świeżo umytych okien i powiedział: „Już wystarczy, dzielna Niewiasto. Tym razem po prostu bądź – bez stresu i bez pośpiechu.”? Być – po prostu – dla smaku jednej chwili. Może kładąc danie na stole, przyjrzę się moim bliskim i docenię ich obecność. Na Rezurekcji rozsmakuję się chwilą Zmartwychwstania, abym potrafiła odnaleźć w sobie smak radości, która gdzieś utonęła pod ciężarem nagromadzonego smutku. *Chrystus powiedział: „Gorąco pragnąłem spożyć z wami tę Paschę” (Łk 22,15).* I znajduje na to czas. A czy ja potrafię znaleźć czas dla Niego – nawet kosztem mojego planu dnia? Potrzebujemy tego czasu, aby wzrastać, aby móc odetchnąć miłosierną Miłością. Bóg, stając się człowiekiem, też podejmuje cały szereg rezygnacji. „Ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi” (Flp 2,6-7). Istniejąc w postaci Bożej, ogołocił samego siebie, aby człowiek mógł Go smakować. Aby On mógł smakować chwile z człowiekiem. Delektować się konkretnymi spotkaniami z Zacheuszem, z Samarytanką, przy ostatniej wieczerzy, co z resztą kontynuujemy na każdej Eucharystii. Bóg chce ze mną smakować życie. Tylko czy ja jeszcze pamiętam jak to jest smakować? Jak to jest próbować kęs po kęsie, niczym małe dziecko, które poznaje świat? Na koniec, zmieniając lekko tytuł cytowanej książki, posłużę się pytaniem do osobistej kontemplacji: Jak smakować tę Wielkanoc, aby jej smak i owoce pozostały we mnie na dłużej?

Marta Ostrowska

WAHADŁO MIĘDZY OŁTARZEM A KONFESJONAŁEM

To były już nasze piąte Rycerskie Rekolekcje Wielkopostne, które jak co roku odbyły się w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie. Chcieliśmy się z Państwem podzielić wrażeniami i tym co przywieźliśmy w sercu.

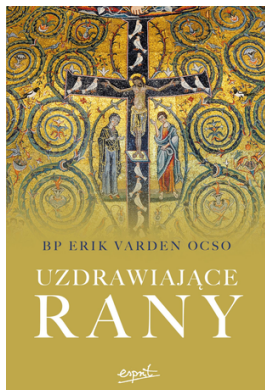
„Stanął przed wami tylko i aż – grzesznik”. Tak właśnie przedstawił się ks. Daniel Wachowiak, rekolekcjonista. Nie jako znany kaznodzieja, nie jako autor książek. Grzesznik, który przed rekolekcjami poszedł do spowiedzi, otrzymał łaskę rozgrzeszenia i idzie dalej. I właśnie to – dla nas, mężczyzn – jest pierwsza lekcja. Nie chodzi o doskonałość. Chodzi o to, żeby wstawać.

Jednym z tematów rekolekcji była Apokalipsa św. Jana – księga, której wielu z nas unika, bo kojarzy się z grozą i końcem świata. Tymczasem ks. Daniel przekonywał, że to przede wszystkim piękna historia miłosna między Bogiem a człowiekiem. A o Piśmie Świętym powiedział tak: „To nie ty czytasz słowo Boże – słowo Boże czyta ciebie.” Ono zna nas lepiej niż my sami siebie. Wie, czy dziś trzeba nas przytulić, czy kopnąć.

Ksiądz Daniel powiedział też jedną prostą rzecz, która bardzo mocno wyryła się w naszych sercach: „Póki twoje życie jest jak wahadło – odbijasz się między ołtarzem a konfesjonałem – jest wszystko w porządku. Ale nie daj Boże, by to wahadło kiedyś stanęło.” Mężczyzna, który staje w prawdzie przed Bogiem ze swoim grzechem, jest mężczyzną silnym – nie słabym.

W tegorocznych rekolekcjach wzięło udział około 800 braci z różnych stron świata – rycerze z Włoch, Hiszpanii, Kanady, Litwy, Francji i oczywiście najbardziej liczni z Polski. Wśród nich jak zwykle nie zabrakło braci z naszej parafii, pod przewodnictwem Wielkiego Rycerza Adama Banasiewicza.

Mariusz Chmielewski, Chorągiew (OMIPII) św. Mikołaja Biskupa w Grójcu

W tym numerze polecamy *Uzdrowiające rany* autorstwa bpa Erce Vadren OCSO. To poruszająca książka o wewnętrznym uzdrowieniu, która zaprasza do głębokiej refleksji nad ludzkim sercem, cierpieniem i drogą pojednania.

Autor prowadzi czytelnika przez doświadczenie zranień – tych widocznych i ukrytych – ukazując, że mogą one stać się początkiem przemiany, a nie jedynie ciężarem. W prosty, a zarazem przenikliwy sposób pokazuje, jak ważne jest przebaczenie, akceptacja własnej historii i otwarcie się na łaskę.

Książka jest wymagająca duchowo, ale niezwykle kojąca, bo przypomina, że każdy człowiek nosi w sobie potencjał uzdrowienia. *Uzdrowiające rany* pomagają lepiej zrozumieć siebie, odnaleźć pokój serca i odkryć, że nawet najtrudniejsze doświadczenia mogą prowadzić do odnowy i nadziei.

Jerycho Różańcowe Dekanatu Grójeckiego

odbędzie się w dniach **24–30 maja 2026 r.**

Czowanie modlitwne rozpoczyna się każdego dnia o **godz. 7:00** i kończy o **godz. 7:00 dnia następnego**.

Jerycho Różańcowe to nieustanna modlitwa różańcowa i adoracja Najświętszego Sakramentu, podejmowana przez kolejne parafie. Jej celem jest wspólne wołanie do Boga o potrzebne łaski dla Kościoła, Ojczyzny, rodzin, kapłanów oraz o pokój i nawrócenie serc.

Do wspólnej modlitwy zaproszone są parafie dekanatu według następującego porządku:

- 24 maja (niedziela)** – Parafia Miłosierdzia Bożego w Grójcu
- 25 maja (poniedziałek)** – Parafia Miłosierdzia Bożego w Grójcu z udziałem parafii św. Rocha w Jasiońcu
- 26 maja (wtorek)** – Parafia św. Wojciecha w Lewiczynie
- 27 maja (środa)** – Parafia Świętej Trójcy w Belsku Dużym z udziałem parafii Przemienienia Pańskiego w Jeziórcu
- 28 maja (czwartek)** – Parafia św. Apostołów Piotra i Pawła w Drwałowie z udziałem parafii bł. Honorata w Lesznoli
- 29 maja (piątek)** – Parafia św. Mikołaja w Grójcu
- 30 maja (sobota)** – Parafia św. Mikołaja w Grójcu z udziałem parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Worowie

Serdecznie zapraszamy wszystkich wiernych do wspólnej modlitwy i adoracji.

NABOŻEŃSTWA

Adoracja Najświętszego Sakramentu

- poniedziałek – sobota po Mszy św. o godz. 6:30
- 1. niedziela miesiąca po Mszy św. o godz. 12:30
- 1. czwartek miesiąca po Mszy św. o godz. 18:00
- 2. piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 18:00 do 20:00

Do Najświętszego Serca Pana Jezusa:

- 1. piątek miesiąca po Mszy św. o 18:00

Do Niepokalanego Serca NMP:

- 1. sobota miesiąca po Mszy św. o 7:30

Do przyczystego Serca św. Józefa:

- 1. środa po Mszy św. o godz. 18:00

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy:

- środa o godz. 18:00

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP:

- niedziela o godz. 7:40

Koronka do Bożego Miłosierdzia:

- piątek o godz. 18:00

Wypominki roczne:

- 1. poniedziałek miesiąca o godz. 17:00

Msza św. o beatyfikację ks. Piotra Skargi SJ:

- 27. dzień każdego miesiąca o godz. 18:00

SPOWIEDŹ podczas każdej Mszy św.

Finał Międzyszkolnego Konkursu Wiedzy o ks. Piotrze Skardze i Mieście Grójec

W dniu **25 marca** w Publicznej Szkole Podstawowej nr 3 im. ks. Piotra Skargi w Grójcu odbył się finał Międzyszkolnego Konkursu Wiedzy o ks. Piotrze Skardze i Mieście Grójec dla uczniów klas IV–VIII szkół podstawowych.

Laureatami konkursu zostali: **I miejsce** – Marcin Jankowski z PSP nr 2 im. Józefa Wybickiego w Grójcu; **II miejsce** – Michalina Kaczanowska z PSP nr 3 im. ks. Piotra Skargi w Grójcu; **III miejsce** – Zofia Lewandowska z PSP im. Bajkopisarzy Świata w Lesznoli.

Sponsorem nagród za **I i II miejsce** jest Kościelna Fundacja Dobroczynna ks. Piotra Skargi dla Ubogich w Grójcu. Laureaci otrzymali wycieczki: za **I miejsce** – do Rzymu, za **II miejsce** – do Wilna. Nagrodę za **III miejsce (1000 zł)** ufundowała PSP nr 3 w Grójcu.

Serdecznie gratulujemy wszystkim uczestnikom i zwycięzcom.

Kontakt

05–600 Grójec, ul. Worowska 1

tel. (48) 664 23 65

E-mail: sw.mikolaj.grojec@gmail.com

Nr. konta parafii: BS w Grójcu, ul.

Jatkowa 3

17 9128 0002 2001 0000 0273 0001

<https://www.facebook.com/MikolajGr>

ojec <https://swmikolaj-grojec.pl/>

Kancelaria

Od poniedziałku do piątku

w godz. od 9:00 do 10:00

i od 16:00 do 17:30

(oprócz pierwszych piątków miesiąca)

05–600 Grójec, ul. Piłsudskiego 42

Tel. 733 455 011

REDAKCJA

Pismo redaguje zespół z parafii
św. Mikołaja w Grójcu.

Redaktorzy: ks. Zbigniew Stefaniak, ks. Bartosz Marciniak, Adam Figurski, Marta Ostrowska, Damian Ostrowski, Karina Rosłonec, Kewin Klimek, Szymon Kałkowski, Rafał Nowicki.

Kontakt: redakcja.nicolaus@gmail.com